



**ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ**  
ວັນອາທິດ ທີ 15 ທັນວາ 2024 (12-15-2024)

**ເບິ່ງໄປທາງໜ້າສູ່ຄວາມບໍ່ຕີຍິນດີ**

**ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ:** ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດມາແລ້ວ, ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີເຫດຜົນຊົມຊົມຍິນດີຫຼວງຫຼາຍ.

**ພຣະຄໍາພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:**

ບຽວລີ ບເຣ (Billy Bray) ເປັນຄົນຊຸດບໍ່ແຮ່ທີ່ທຸກຍາກຈາກຟາກໜອງໃນຄອນວໍ (Cornwall), ປະເທດອັງກິດ. ລາວໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ຕິດຕາມ-ພຣະຄຣິດຕອນອາຍຸ 29 ປີໃນຊຸມປີ 1800, ຫຼັງຈາກເປັນຄົນເມົາເຫຼົ້າຫຼາຍປີແລະການດໍາເນີນຊີວິດທີ່ເສເພ. ລາວໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ມີຄວາມຍິນດີ, ບຽວລີຖືກເອີ້ນວ່າ, "ຄົນທີ່ພຣະເຈົ້າຊື່ນໃຈ." ຊີວິດຂອງບຽວລີໄດ້ສະແດງຄວາມຊົມຊົມຍິນດີທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ, ເຊິ່ງມັກຈະສະແດງຕົວມັນເອງໃນບາງທາງທີ່ແປກປະຫລາດ. ບໍ່ວ່າລາວກໍາລັງຊຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ຫຼືປະກາດ, ຜູ້ຄົນເວົ້າວ່າລາວມັກຈະເຕັ້ນລໍາ, ຮ້ອງ, ແລະໂດດ. ພັງເບິ່ງມັນກໍແປກໆຕໍ່ຄວາມຮູ້ສຶກແບບອະນຸລັກຂອງພວກເຮົາ, ແມ່ນບໍ່? ລາວໄດ້ຮັບຄວາມລອດຢ່າງຮຸນແຮງ, ແລະລາວໄດ້ສເລີມສລອງມັນເປັນເວລາສິບປີນັບຕັ້ງແຕ່ຈຸດການໄດ້ຖືກປ່ຽນແປງຈົນເຖິງວັນຕາຍ. ແຫຼ່ງຂອງຄວາມບໍ່ຕີຍິນດີຂອງລາວແມ່ນພຣະເຢຊູແລະພຣະເຢຊູເທົ່ານັ້ນ. ເມື່ອພວກເຮົາຢ່າງຜ່ານການສະເດັດມາເຖິງນໍາກັນ, ເຮົາຈະພົບກັບຄວາມບໍ່ຕີຍິນດີທຸກທາງ. ຖ້າເຮົາພິຈາລະນາເຖິງຂອງປະທານແຫ່ງຄວາມລອດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແລະບໍ່ຕອບສນອງດ້ວຍຄວາມບໍ່ຕີຍິນດີອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ເຮົາຕ້ອງຖາມຕົວເອງວ່າ, "ໃຜຄືຄົນແປກປະຫລາດ—ບຽວລີ ບເຣ ຫຼື ເຮົາ?"

*ທ່ານຮູ້ໃຜບໍ່ທີ່ເບິ່ງຄືວ່າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມບໍ່ຕີຍິນດີຢູ່ຕອນຕໍ່?*

**ພຣະຄໍາພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)**

**ສຶກສາພຣະຄໍາພີ**

**1. ລູກາ 2:4-7**

4. ຝ່າຍໂຢເຊບກໍຂຶ້ນໄປຈາກເມືອງນາຊາເຣັດແຂວງຄາລິເລ ເຖິງເມືອງຂອງດາວິດຊີ້ ເບັດເລເຮັມແຂວງຢູດາຍ ເພາະທ່ານເປັນເຊື້ອສາຍແລະວົງຕະກູນດຽວກັນກັບດາວິດ. 5. ເພື່ອຈະຂຶ້ນທະບຽນສໍາມະໂນຄົວພ້ອມກັບບາງມາຣິອາຄູ່ໝັ້ນຂອງຕົນ ສ່ວນມາຣິອາກໍກໍາລັງມີທັ້ງຢູ່. 6. ເມື່ອເຂົາທັ້ງສອງຍັງຢູ່ທີ່ນັ້ນກໍເຖິງເວລາທີ່ມາຣິອາຈະປະສູດບຸດ. 7. ນາງຈຶ່ງໄດ້ປະສູດບຸດຜູ້ກິກ ເອົາຜ້າອ້ອມພັນແລະວາງໄວ້ໃນຮາງຫຍ້າ ເພາະບໍ່ມີບ່ອນຫວັງສໍາລັບເຂົາໃນໂຮງແຮມ.

ຕອດປວັດສາດ, ມະນຸດໄດ້ສລອງການເກີດຂອງພຣະເຢຊູດ້ວຍດົນຕີແລະວຽກງານສິລະປະທີ່ສວຍງາມທີ່ສຸດທີ່ເຄີຍສ້າງ. ປະຈຸບັນນີ້, ພວກເຮົາສເລີມສລອງດ້ວຍໄຟແອວອີດີ (LED), ແບບທໍາເຕັ້ນລໍາຕ່າງໆ, ແລະການເປົ່າແກສັນຍານຕ້ອນຮັບຜູ້ສໍາຄັນ, ແຕ່ເມື່ອພວກເຮົາເບິ່ງການບໍ່ລຍາຍ, ພວກເຮົາພົບບັນຫາຕ່າງໆກັນໄປ. ມັນທັ້ງໝົດເລີ້ມຕົ້ນຈາກຣັຖບານ. ຣາໂນ ຣີແກັນ (Ronald Reagan) ກ່າວຢ່າງມີຊື່ສຽງວ່າ, "ຄໍາເວົ້າທີ່ເປັນຕາຍຢ້ານທີ່ສຸດໃນພາສາອັງກິດແມ່ນ: 'ຂ້ອຍມາຈາກຣັຖບານແລະຂ້ອຍມາທີ່ນີ້ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອ.'" "ຄວາມຍິນດີ" ແລະ "ຣັຖບານ" ເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ເຂົ້າກັນ, ແມ່ນບໍ່? ການຈົດສໍາມະໂນຄົວຕ້ອງໄດ້ເຮັດ, ແລະແຕກຕ່າງຈາກການສໍາຫຼວດຂອງພວກເຮົາໃນດຽວນີ້, ຣັຖບານບໍ່ໄດ້ມາຫາທ່ານ. ທ່ານໄດ້ໄປຫາຣັຖບານ. ໂຢເຊບແລະນາງມາຣິອາຕ້ອງໄດ້ເດີນທາງໄປ. ນັ້ນເປັນບັນຫາເພາະວ່ານາງມາຣິອາຖືພາ. ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ການຖືພາແມ່ນບັນຫາເພາະວ່ານາງບໍ່ໄດ້ແຕ່ງງານເທື່ອ. ອັນນີ້ອາດຈະເປັນເລື່ອງຂີ້ຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫຼວງຂອງຄົນທີ່ເຮັດຢ່າງນີ້ຄືຕ້ອງຖືກປະທານໂດຍການແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່. ບັນຫາຕໍ່ໄປແມ່ນວ່າມາຣິອາແມ່ນເຖິງຍາມ

ຄອດລູກໃນລະຫວ່າງເວລາທີ່ຈະເດີນທາງແລະເຂົ້າຮ່ວມການສຳມະໂນຄົວ. ບັນຫາ. ແລະບໍ່ມີຫ້ອງຫວ່າງໃນໂຮງແຮມທ້ອງຖິ່ນ. ທ່ານໄດ້ເດົາແລ້ວ. ບັນຫາອື່ນໆອີກ. ແຕ່ໃນທີ່ສຸດ, ມີຄວາມປະສານງານດີ. ເດັກນ້ອຍເກີດມາ! ບໍ່ມີຫຍັງນຳເອົາຄວາມສຸກມາເໝືອນກັບໄດ້ເດັກນ້ອຍຜູ້ນຶ່ງ. ມັນບໍ່ສຳຄັນແທ້ໆວ່າມີບັນຫາຫຼາຍປານໃດ, ຄວາມສຸກຂອງຊີວິດໃໝ່ແມ່ນເປັນຕົວຕົນຢ່າງຊັດເຈນໃນການມາຮອດຂອງເດັກນ້ອຍ. ແລະແນ່ນອນ, ມັນບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ຊ່ວງເວລາທີ່ມີຄວາມສຸກສຳລັບໂຢເຊບແລະມາຣີອາ. ມັນເປັນເຫດການທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ, ມີຄວາມສຸກ, ດີໃຈທີ່ສຸດສຳລັບຄົນອື່ນໆນັບພັນລ້ານຄົນທີ່ຈະມາເຖິງ. ພວກເຮົາທຸກຄົນສເລີມສລອງດ້ວຍຄວາມຍິນດີເພາະວ່າເຖິງແມ່ນວ່າມີບັນຫາຫຼາຍໆຢ່າງໃນເຮືອງ, ການເກີດຂອງພຣະອົງໄດ້ແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນໂລກ: ການສູນເສັ້ງ, ການແຍກອອກຈາກພຣະເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນເລີ້ມຕົ້ນຄວາມລຶກລັບແລະຄວາມຍິນດີຂອງພຣະຄຣິດ. ພຣະອົງໄດ້ມາເພື່ອປະສົບກັບມັນທັງໝົດ. ກິນເຜັ່ນໃນຄອກສັດແລະຄວາມໜາວເຢັນຂອງອາກາດກາງຄືນໄດ້ກາຍເປັນປະສົບການທາງຄວາມຮູ້ສຶກທຳອິດສຳລັບພຣະເຈົ້າໃນເນື້ອໜັງ. ພຣະອົງຮູ້ຈັກທັງໝົດກ່ຽວກັບພວກໂຈນ, ລູກຫີ້, ນັກໂທດ, ແລະຄົນລ້ຽງສັດ. ພຣະອົງຮູ້ວ່າມັນຮູ້ສຶກແນວໃດທີ່ຖືກປະຕິເສດ, ຖືກເຍາະເຍີ້ຍ, ຕິດຕາມ, ແລະຮັກແພງ. ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາສຳຜັດກັບຊີວິດຈາກຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຈົນເຖິງຄວາມສົງສັຍ, ແລະພຣະອົງໄດ້ເຮັດເພື່ອໃຫ້ເຮົາຮູ້ວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ຄົນດຽວ. ການເດີນທາງຈາກເບັດເລເຮັມໄປຫາເນີນພູທີ່ຖືກຕຶງທີ່ໄມ້ກາງແຂນໄດ້ໂຍນຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ຄືກັບຕາໜ່າງຂ້າມຂອບເຂດຂອງມະນຸດ. ແລະຂ້າພະເຈົ້າຂອບພຣະຄຸນຫຼວງຫຼາຍທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກຈັບໂດຍຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງ. ພວກເຮົາທຸກຄົນໄດ້ພົບກັບຄືນທີ່ເວົ້າວ່າ, “ໂອ້, ຂ້ອຍບໍ່ຕ້ອງການຄວາມເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າດອກ, ມັນບໍ່ມີບັນຫາຫຍັງເລີຍ, ຂ້ອຍຫຍັງເກີນໄປທີ່ຈະສເລີມສລອງເຮືອງລາວເກົ່າແກ່ທີ່ແປກປລາດນີ້. ແລະຂ້ອຍບໍ່ຕ້ອງການຄວາມເມດຕາທີ່ຮຸນແຮງນີ້. ມັນຈິງໆມາ, ແຕ່ຂ້ອຍດີໝົດຢູ່ແລ້ວ.” ພວກຄົນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນເຫັນວ່າມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຂົາເຊື່ອວ່າພວກເຂົາແມ່ນດີກວ່າໝູ່ທີ່ສຸດ. ເຂົາເຈົ້າສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາຂອງເຂົາເຈົ້າດ້ວຍວິທີຂອງຕົນເອງ. ເຂົາເຈົ້າເຊື່ອວ່າເຂົາເຈົ້າສາມາດຜ່ານໄດ້ດ້ວຍພຣະຄຸນເລັກນ້ອຍ, ແຕ່ແນ່ນອນວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການພຣະຄຸນຂະໜາດໃຫຍ່ຂອງໄມ້ກາງແຂນ. ມາຕິນ ລູເຕີ (Martin Luther) ກ່າວວ່າ, “ຂ່າວປະເສີດມີລິດຊາດທີ່ດີທີ່ສຸດຕໍ່ຜູ້ທີ່ນອນຢູ່ໃນຊ່ອງແຄບແຫ່ງຄວາມຕາຍ.... ແຕ່ຊົນຊັ້ນທີ່ແຂງກະດ້າງຜູ້ທີ່ດຳເນີນຊີວິດໃນຄວາມບໍ່ອິສຸດຂອງຕົນ, ສ້າງວຽກງານຂອງຕົນ, ແລະບໍ່ຮູ້ສຶກເຖິງບາບແລະຄວາມທຸກຍາກຂອງຕົນ, ຫ້າມຊົມອາຫານນີ້.” ເມື່ອເຮົາສຳນຶກໄດ້ວ່າເຮົາທຸກຄົນເປັນຄົນວຸ່ນວາຍໂດຍບໍ່ມີຄວາມອ່ອນໄຫວແລະຕໍ່ຄວາມເມດຕາຂອງພຣະຄຣິດ, ແລ້ວເຮົາກໍໄດ້ຮັບຄວາມລອດແລະສາມາດຮ້ອງເພງ ໃຫ້ໂລກຍິນດີ: “ໂລກເຮົາທ່ານຊົງຄຸ້ມຄອງສັດຊີ້; ປະເທດທັງຫຼາຍຈົ່ງຮູ້ ທັງຮັສມີຄວາມຍຸດຕິທັມ ຄວາມຮັກອັນອັສຈັນ ຄວາມຮັກອັນອັສຈັນ ຄວາມຮັກ ຄວາມຮັກອັນອັສຈັນ.

**2. ລູກ 2:8-12**

- 8. ໃນແຖບນັ້ນມີພວກລ້ຽງແກະທີ່ນອນເຝົ້າຝູງແກະຂອງເຂົາຢູ່ທົ່ງໃນເວລາກາງຄືນ. 9. ແລະມີເທວະດາຕົນນຶ່ງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາປາກົດແກ່ເຂົາ ແລະຮັສມີຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສ່ອງຮອບເຂົາ ແລະເຂົາໄດ້ຕົກສະຫ້າມໃຈຫຼາຍ. 10. ຝ່າຍເທວະດາຕົນນັ້ນກໍກ່າວຕໍ່ເຂົາວ່າ, “ຢ່າຊູ່ຢ້ານ ເພາະນີ້ແຫຼະ, ເຮົານຳເອົາຂ່າວດີມາປະກາດໃຫ້ພວກເຈົ້າຮູ້ ຊຶ່ງເປັນທີ່ຊົມຊືມຍິນດີອັນໃຫຍ່ແກ່ພິລເມືອງທັງໝົດ. 11. ເພາະວ່າໃນວັນນີ້ພຣະຜູ້ຊົງໂຜດໃຫ້ພົ້ນອົງນຶ່ງ ຄືພຣະຄຣິດເຈົ້າ ມາບັງເກີດໃນເມືອງດາວິດສຳລັບເຈົ້າທັງຫຼາຍ. 12. ອັນນີ້ຈະເປັນໝາຍສຳຄັນແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ ຄືພວກເຈົ້າຈະໄດ້ພົບພຣະກຸມມານຕົນນຶ່ງພັນຜ້າອ້ອມນອນຢູ່ໃນຮາງຫຍ້າ.

“ໃນຂະນະທີ່ການບັລຍາຍທີ່ຄຸ້ນເຄີຍສືບຕໍ່ເນື່ອງ, ຜົນສະທ້ອນຫຼາຍຢ່າງກໍພູຂຶ້ນ. ພວກເຮົາໄດ້ຍິນແລະອ່ານເຮືອງນັ້ນຫຼາຍຄັ້ງທີ່ມັນງ່າຍທີ່ຈະລືມຄວາມຕື່ນເຕັ້ນມາຕລອດທາງ. ນີ້ຄືອັນນຶ່ງ: ເບິ່ງຄືວ່າພຣະເຈົ້າຈະເຕືອນອຳນາດທີ່ແທ້ຈິງຂອງບັນດາເຈົ້ານາຍບ່ອນທີ່ເກີດຂອງພຣະເຊ-ຄືເຈົ້າຊາຍ, ນັກສາສນາສາດ, ນັກປຣັຊຍາ, ນາຍແພດ, ແລະຄົນທີ່ມີຕົວອັກສອນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຊື່ຂອງພວກເຂົາ. ແທນທີ່ຈະເປັນ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງທູດສວັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍໄປຫາພວກລ້ຽງແກະແລະເປົ່າແກເຕືອນການສະເດັດມາເຖິງຂອງຄົນສຳຄັນ. ພວກ

ລ້ຽງແກະໄດ້ຢູ່ເຂດບ້ານນອກໃນສມັຍນັ້ນ. ພວກເຂົາຄວນຈະຢູ່ຕອນທ້າຍສຸດໃນບັນຊີລາຍຊື່. ຜູ້ລ້ຽງແກະບໍ່ມີຖານະທາງສັງຄົມ. ມີ ຫຍັງຕື່ມ, ຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກຕອນກາງຄືນກໍຕໍ່າກວ່າອີກຂັ້ນໜຶ່ງ. ເຈົ້າບໍ່ສາມາດສົ່ງເຈົ້າພາບແຫ່ງສວັນໄປຫາເຂົາເຈົ້າໄດ້. ແຕ່ແມ່ນອນພຣະ ເຈົ້າໄດ້ເຮັດ. ອັນໃດເປັນພັຍຂົ່ມຂູ່ອັນໃຫຍ່ຫຼວງຕໍ່ຊົນຊັ້ນສູງຂອງວັທນະທັມຍິວ. ຄົງບໍ່ແມ່ນພວກນັ້ນ! ແມ່ນແລ້ວ, ຄົນພວກນັ້ນ. ເຂົາ ເຈົ້າບໍ່ສາມາດຍອມຮັບໄດ້. ຢ່າງໜ້ອຍທີ່ສຸດ, ມາຮືອາຄວນໃຊ້ການຢູ່ລະຍະທ່າງຈາກພວກເຂົາ. ບາງທີ, ຂໍ້ຄວາມຍ່ອຍຢູ່ທີ່ນີ້ແມ່ນວ່າ ພຣະເຈົ້າບໍ່ມີຄວາມສົນໃຈແລະບໍ່ທ່ວງໃຍໃດໆເລີຍສໍາລັບສິ່ງທີ່ມີມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ, ສະຖານະພາບປະຈຸບັນ, ການຈິກຄໍາສັ່ງ. ແທ້ທີ່ຈິງ ແລ້ວ, ພຣະອົງເບິ່ງຄືວ່າຈະສະແດງໃນສ່ຽງຮາສີທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າອັອມຣອບຄົນທຸກຍາກ, ຄົນດ້ອຍໂອກາດ, ໜ້ອຍທີ່ຈະນັບຖື, ແລະບໍ່ ໄດ້ນັບໜ້າຖືຕາ, ໃນອີກດ້ານໜຶ່ງ, ຜູ້ນັ້ນຕ້ອງສົງສັຍວ່າໃນຊ່ວງການລົງທະບຽນດັ່ງກ່າວຈາກການສໍາຫຼວດຂອງລາຊວົງ, ການເດີນ ທາງ, ແລະຮ່ອງຮອຍຂອງລາຍລະອຽດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບມະຫາຊົນ, ບາງທີ, ອາດຈະບາງທີ, ພວກລ້ຽງແກະທີ່ຢູ່ໃນທົ່ງນາ ແມ່ນພວກ ດຽວທີ່ເປີດຮັບບັດສາດນີ້, ຄືຂໍ້ຄວາມແຫ່ງທູດສວັນ. ໝູ່ບ້ານນ້ອຍໆເຊັ່ນເມືອງເປັດເລເຮັມ, ຖືກຄອບງໍາໂດຍພວກຄົນຂີ້ຄ້ານແລະ ພວກນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ຍືນຢູ່ກົງກັນຂ້າມກັບຄົນລ້ຽງແກະທີ່ເຝົ້າຝູງສັດໃນຍາມກາງຄືນ. ບາງທີເຂົາເຈົ້າເປັນພຽງພວກດຽວທີ່ເອົາໃຈໃສ່. ນີ້ແມ່ນຄໍາຖາມສັ້ນໆ: ສິ່ງທໍາອິດທີ່ເທວະດາເວົ້າກັບມະນຸດແມ່ນຫຍັງ? ມັນເປັນປໂຣໂຕຄອນມາດຕະຖານ. ໃນທຸກໆຄັ້ງທີ່ກ່ຽວກັບ ສ່ວນເບື້ອງເທິງມາພົບມະນຸດເທວະດາຈະເວົ້າວ່າ: "ຢ່າຢ້ານ." ຂ້າພະເຈົ້າສາມາດໄດ້ຍິນອັດເທວະດາອົງໜຶ່ງບາງທີກໍາລັງແນະນໍາທູດທີ່ ໜ້າເຊື່ອຖືຂອງພະອົງ. "ຕົກລົງ, ໃຫ້ຍ້າເຮືອງນີ້ອີກເທື່ອໜຶ່ງ. ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກທ່ານໃຫ້ກ່າວຕໍ່ກໍຈະຢ້ານໄດ້ອອກຈາກ ບັນຍາຂອງພວກເຂົາ! ດັ່ງນັ້ນ, ໃຫ້ພວກເຮົາຝຶກຊ້ອມອີກຄັ້ງໜຶ່ງ." ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ເທວະດາທັງໝົດຈະເວົ້າພ້ອມໆກັນວ່າ, "ຢ່າຢ້ານ." ຂໍ້ຄວາມແມ່ນຈະແຈ້ງ, ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊອກຫາວິທີທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຢ້ານ. ພຣະອົງໄດ້ດຶງພວກເຮົາເຂົ້າໃກ້, ເຮັດໃຫ້ກໍາແພງເກົ່າ ແກ່ຂອງຄວາມແຕກແຍກລະຫວ່າງພຣະອົງເອງແລະຄົນທີ່ຮັກຂອງພຣະອົງ. ພຣະອົງຢາກໃຫ້ເຮົາຮູ້ວ່າພຣະອົງຈະເບິ່ງແຍງເຮົາບໍ່ວ່າ ຈະເກີດຫຍັງຂຶ້ນ. ໃນສມັຍກ່ອນ, ການປະກາດອັນສູງສົ່ງໃດໆກໍຕາມຈະກະຕຸ້ນໃຫ້ເກີດຄວາມຢ້ານ. ມັນຟັງຄືວ່າ, "ຢ່າເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍ ລົງໄປທີ່ນັ້ນ!" ກວ່າ "ຂ່າວດີຂອງຄວາມປິຕິຍິນດີທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ຈະເປັນສໍາລັບປະຊາຊົນທັງໝົດ" (ຂໍ້ 10). ການມາເຖິງຂອງພຣະເຢຊູ ສະແດງຄວາມຍິນດີທີ່ການລໍຄອຍໄດ້ສິ້ນສຸດລົງແລະຄວາມສຸກກໍເກີດມາເຖິງ. ຄວາມຄິດທີ່ມີຄວາມສຸກອີກຢ່າງໜຶ່ງທີ່ຕິດຢູ່ໃນຂ່າວ ສານຂອງທູດສວັນກໍຄືຄວາມສຸກນີ້ສໍາລັບທຸກຄົນ! ຂ້າພະເຈົ້າດີໃຈຫຼາຍທີ່ຂ່າວປະເສີດແມ່ນ "ສໍາລັບທຸກໆຄົນ." ແມ່ນແລ້ວ, ມັນແມ່ນ ສໍາລັບທຸກຄົນ. ພຣະເຈົ້າຊົງເຫັນຜູ້ມີອໍານາດ, ຮັ່ງມີ, ຮູ້ໜັງສື, ມີພຣະຄຸນ, ເປັນເອກະລາດ, ມີປັຊຍາ, ແລະສິລປະ. ພຣະອົງໄຕ່ ຕອງຄໍາປະກາດນັ້ນ ແລະໄດ້ຕັດສິນໃຈວ່າຄົນລ້ຽງແກະກໍຈະເຮັດໄດ້ດີຢູ່ແລ້ວ. ພຣະອົງໄດ້ມາຫາພວກເຂົາ. ແລະພຣະອົງໄດ້ມາຫາຂ້າ ພະເຈົ້າ. ແລະນັ້ນແມ່ນເຫດຜົນທີ່ເຂົາເຈົ້າເອີ້ນວ່າຂ່າວດີ. ມັນແມ່ນສໍາລັບທຸກໆຄົນ!

ແມ່ນຫຍັງທີ່ເປັນໜ້າປິຕິຍິນດີຫຼາຍກ່ຽວກັບຂ່າວດີຂອງທູດສວັນ?

**3. ລູກາ 2:13-14**

13. ໃນທັນໃດນັ້ນມີກອງທັບສວັນໝູ່ໃຫຍ່ມາຢູ່ກັບເທວະດາຕົນນັ້ນ ຮ່ວມສັຣເສີນພຣະເຈົ້າວ່າ, 14. "ພຣະຮັສມີຈິ່ງມີແດ່ພຣະເຈົ້າໃນທີ່ ສູງສຸດ ແລະທີ່ແຜ່ນດິນໂລກຈິ່ງມີສັນຕິສຸກ ແກ່ມະນຸດທັງປວງທີ່ພຣະອົງຊົງຊອບພຣະທັຍນັ້ນ.

“ຫຼັງຈາກທີ່ທູດສວັນໄດ້ນໍາຂ່າວເຮືອງການເກີດຂອງພຣະເຢຊູມາໃຫ້ຄົນລ້ຽງແກະແລ້ວ, ປະຕູກັ້ນນໍ້າແຫ່ງສວັນກໍເປີດອອກ, ແລະຝູງ ເທວະດາຈໍານວນຫຼາຍໄດ້ຫຼັ່ງໄຫຼອອກມາຈາກທ້ອງຟ້າ. ລູກາໄດ້ພັນລະນາວ່າແມ່ນເຈົ້າພາບແຫ່ງສວັນ. ຄໍາວ່າ ເຈົ້າພາບທີ່ລູກາໃຊ້ ແມ່ນຄໍາດຽວກັນທີ່ໃຊ້ເພື່ອພັນລະນາເຖິງຝູງທະຫານໃນກອງທັບ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງກອງສີ່ທິດທີ່ສຸດແລະສິດໃສທີ່ສຸດຂອງພຣະອົງເພື່ອ ປະກາດຂ່າວ. ພວກເຮົາສາມາດສົມມຸດເອົາວ່ານີ້ບໍ່ແມ່ນຄັດເລືອກເທວະດາບາງຕົນໃຫ້ມາສະຖິດຢູ່ເທິງຝູງພວກລ້ຽງແກະເຫຼົ່ານີ້. ຄົນ ເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ເປັນພຍານເຖິງກຸ່ມຂອງຄວາມຮັ່ງມີແລະຕໍາແໜ່ງຈາກສວັນ. ເທວະດາຕົນໜຶ່ງອາດຈະທໍາງານນັ້ນໄດ້, ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກ ທີ່ຈະດຶງເອົາທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ. ທັງໝົດນີ້ແມ່ນເພື່ອສ່ຽງຮາສີຂອງພຣະເຈົ້າແລະສັນຕິສຸກຂອງໂລກ. ສັນຕິສຸກແລະຄວາມປິຕິຍິນດີແມ່ນ

ມີການເຊື່ອມໂຍງຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງໃນການປະກາດນີ້. ຖ້າເຮົາຕ້ອງການຄວາມຍິນດີ, ເຮົາຕ້ອງຊົ່ນຊົມກັບສັນຕິສຸກຂອງພຣະເຈົ້າ. ຖ້າທາກຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາປາຖນາສໍາລັບສັນຕິສຸກ, ພວກເຮົາຄວນຈະຊຸດເລິກເຂົ້າໄປໃນຄວາມສຸກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ດັ່ງທີ່ໂຍຮັນໄດ້ກ່າວໃນ 1 ໂຍຮັນ 3:1 “ເບິ່ງແມ່, ພຣະບິດາຊົງໄຜດປະທານຄວາມຮັກແກ່ເຮົາທັງຫຼາຍເປັນຢ່າງໃດທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນພວກເຮົາວ່າບຸດຂອງພຣະອົງ ແລະພວກເຮົາກໍເປັນຢ່າງນັ້ນແລ້ວ ເຫດທີ່ໂລກບໍ່ຮູ້ຈັກເຮົາທັງຫຼາຍ ກໍເພາະເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະອົງນັ້ນແຫຼະ!” ພຣະອົງອ້ອນວອນໃຫ້ເຮົາເຫັນຄວາມຮັກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະຖືກເອີ້ນວ່າພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຖ້າທາກວ່າສູງຂ້າງເທິງ, ມັນແມ່ນ. ນີ້ບໍ່ແມ່ນບ່ວງກາເຟຂອງສ່າງາຣາສີ. ມັນໄດ້ຖອກລົງມາຈາກທ້ອງຟ້າຄືກັບຄືນທະເລອັນໃຫຍ່ຫຼວງ. ແລະນີ້ແມ່ນພຽງແຕ່ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງເລື່ອງ. ຜູ້ລ້ຽງແກະໄດ້ຮັບການສະແດງຕົວຢ່າງຂອງສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວທີ່ຈະມາເຖິງຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄົນຕາບອດຈະເຫັນ, ຄົນຫູພວກຈະໄດ້ຍິນ, ຄົນຕາຍຈະຖືກປຸກໃຫ້ເປັນຄົນມາຈາກຕາຍ, ແລະຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່ານັ້ນ, ມີວິທີທາງທີ່ຈະໄດ້ຮັບເພື່ອໃຫ້ມະນຸດປະສົບກັບຄວາມສາມັກຄີແບບນິລັນດອນກັບພຣະເຈົ້າ.

**ມີວິທີໃດແດ່ທີ່ເຮົາຈະເອົາຄວາມສຸກນີ້ມາສູ່ການສເລີມສລອງວັນຄຣິສຕມາດ?**

ພຣະເມຊີອາທີ່ໄດ້ພະຍາກອນມາເປັນເວລາດົນນານໄດ້ກ່າວຂຶ້ນສູ່ເວທີຂອງໂລກ ແລະພວກລ້ຽງແກະບໍ່ສາມາດຍືນຍູ້ທີ່ນັ້ນດ້ວຍການສັ່ນສະເທືອນໃນເກີບຂອງເຂົາເຈົ້າ. ປະຕິກິລິຍາທໍາອິດຄວນຈະເປັນຂອງພວກເຮົາໃນລະຫວ່າງລະດູການຂອງການສະເດັດມາເຖິງນີ້. “ໄປກັນເລີຍ!” ເມື່ອທູດສວັນຈາກພວກເຂົາໄປແລະກັບຄືນໄປສວັນ, ພວກເຂົາບໍ່ພຽງແຕ່ເບິ່ງກັນແລະເວົ້າວ່າ, “ເອ... ດີທີ່ຮູ້” ເຂົາເຈົ້າຢາກເປັນຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນເລື່ອງ. ນັ້ນແມ່ນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຊື່ອທີ່ແທ້ຈິງເຮັດ. ການເຫັນສ່າງາຣາສີອັນສູງສົ່ງບັງຄັບເຮົາໃຫ້ແລ່ນໄປຫາພຣະອົງໃນທັນທີ. ລະດູການນີ້ພວກເຮົາໄດ້ຮັບການປະຕິບັດຕາມຮອຍຕີນຂອງພຍານທໍາອິດເຫຼົ່ານີ້ອີກເທື່ອນຶ່ງ. ຄຣິສຕມາດອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຮົາມີໂອກາດທີ່ຈະສເລີມສລອງຢູ່ທີ່ຕີນຂອງຮາງຫຍ້າແລະມີປະສົບການກັບອໍານາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງການປາກົດຕົວຂອງພຣະຄຣິດ. ເມື່ອເຮົາໃຊ້ເວລາເພື່ອເຮັດສິ່ງນັ້ນຜ່ານລະດູການຂອງວັນຄຣິສຕມາດ, ຄວາມສຸກຈະບໍ່ຢຸດຢັ້ງ. ພວກເຮົາເຊັ່ນດຽວກັນ, ສາມາດເປັນຄືບຽວລີ ບເຣ, ຜູ້ຊາຍທີ່ມີຄວາມສຸກ.

**ມີວິທີໃດແດ່ທີ່ເຮົາສາມາດແບ່ງປັນພຣະຄຣິດທີ່ສະທ້ອນເຖິງຂ່າວດີແຫ່ງຄວາມຍິນດີ?**

**ນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດ**

- ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດມາ, ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີເຫດຜົນຫຼາຍສໍາລັບຄວາມຊົ່ນຊົມຍິນດີ. ເລືອກນຶ່ງການນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດຕໍ່ໄປນີ້:
- **ສະທ້ອນ.** ໃຊ້ເວລາຄາວນຶ່ງເພື່ອສະທ້ອນເຖິງເວລາທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບຂອງປະທານແຫ່ງຄວາມລອດຈາກພຣະເຈົ້າ. ຖ້າທາກທ່ານບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມລອດ, ທ່ານຈະບໍ່ມີເວລາທີ່ດີກວ່າດຽວນີ້.
  - **ສເລີມສລອງ.** ຖ້າທ່ານຕ້ອງການປະສົບການລົດຊາດທີ່ງ່າຍດາຍຂອງຄວາມຍິນດີ, ສເລີມສລອງໃຜຜູ້ນຶ່ງ. ຂຽນຂໍ້ຄວາມ, ໃຫ້ຂອງຂວັນ, ແລະແບ່ງປັນເລື່ອງກັບຜູ້ທີ່ທ່ານຮູ້ຈັກ. ການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ທ່ານຈະນໍາຄວາມຍິນດີມາໂດຍການກະທໍາທີ່ໃຫ້ກໍາລັງໃຈ.
  - **ໃຫ້.** 2 ໂກລິນໂທ 9:7 ເຕືອນພວກເຮົາວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຮັກຜູ້ໃຫ້ດ້ວຍໃຈຍິນດີ. ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າຫຼາຍຂໍ້ອ້າງວ່າຜູ້ທີ່ມີຄວາມສຸກຫຼາຍທີ່ສຸດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກແມ່ນຜູ້ໃຫ້. ປີນີ້, ຈົ່ງວາງແຜນທີ່ຈະໃຫ້ຫຼາຍກວ່າທີ່ທ່ານເຄີຍຖວາຍໃຫ້ກັບວຽກງານເຜີຍແຜ່. ສະຖານທີ່ທີ່ດີທີ່ຈະເລີ່ມຕົ້ນແມ່ນ IMB's Lottie Moon Christmas Offering ສໍາລັບພາລະກິດຂອງໂລກ ([imb.org](http://imb.org)).

**ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA**